

Hodiny věků (J. Morrisonovi)

Pjotyr Kanya

Ztrácím se v oblacích náznaků
duševního rozpoložení květu růže
a podivní brouci hledají cestu ven.

Kouzelná krajina snů,
jež nikdy nespatřím,
kouše do mého srdce.

Oddaní vojáci času
bojující proti koloběhu života,
nenajdou spásu.

Zlatou cestou vyrvanou z kontextu,
procházím osamocen
a zpět se nevrátím.